

— Не сж българи, — скептично заявявалъ старъ, раненъ редифъ. — На феса ми разправяй ти. Московци сж. По шапкитъ ги познахъ...

Раненитъ сж били извънредно много. Въ лозята надъ Кайпа турцитъ оставили една или две батареи и после, като разбрали, че повече не ги преследватъ, върнали се и ги взели. Ставаше ни ясно сега, колко голъми сж били тѣхнитъ загуби. Ясно ни ставаше и голъмото стратегично значение на това сражение. Нашата дивизия заедно съ Х. спрѣха и върнаха въ крепостъта тоя турски корпусъ, който искаше да заплаши фланга на трета армия.

V

На мръкване небето се покри съ черни тежки облаци и отново завалѣ дъждъ — топълъ, лѣтенъ дъждъ съ свѣткавици и гръмъ. Това бѣше нѣщо рѣдко и чудно въ късната вече есенъ. Дъждътъ се усилваше, нощъта ставаше по-тъмна, по-непрогледна. Войниците се скриватъ въ окопитъ, блиндажитъ ги запазватъ отъ дъжда. Тихо е навредъ. Отвреме навреме тежко и продължително проехтява гърмотевица, сякашъ зловещия заплашителъ зовъ на близко нещастие и беда. Безпокойството ни се усилва. Заедно съ Ранева обикаляме позицията, даваме нѣкои на-